Collegebrief

		Behandelaar	Marjet Ruitenberg
Datum	19 augustus 2026	Zaaknummer	593489
Portefeuillehouder	P.J. Gaynor	Bijlagen	1
			1

Onderwerp
Reactie advies 'Verordening Jeugdhulp gemeenten Nunspeet, Elburg en Oldebroek'

Beste Adviesraad Sociaal Domein Elburg,

Bedankt voor uw advies over de Verordening Jeugdhulp voor de gemeenten Nunspeet, Elburg en Oldebroek 2026. Wij kijken terug op een constructieve manier van samenwerken waarin in twee bijeenkomsten met u de verordening is besproken.

Wij waarderen uw reflectie op de beweging die met deze verordening wordt gemaakt richting het versterken van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, het normaliseren en de kracht van het eigen netwerk. Wij sluiten ons aan bij uw visie over het rekening houden met de menselijke maat en de situatie van de inwoner. Het belang van het kind dient inderdaad centraal te staan. Deze belangen zijn dan ook gewaarborgd in de verordening waarin, zoals u aangeeft, wij gebonden zijn aan de kaders van de Jeugdwet. Het belang van een zorgvuldige uitvoering waarin oog blijft voor de menselijke maat is iets wat onderdeel is van de implementatie en dagelijkse uitvoeringspraktijk.

Hieronder is puntsgewijs een reactie opgenomen op uw advies. Steeds wordt eerst uw kanttekening/advies aangehaald, waarna wij onze reactie hierop verwoorden.

Inhoudelijke reactie
<u>Aanpak en leesbaarheid</u>

- De toon van de verordening kan verbeterd worden, deze komt nu bevoogdend en wantrouwend over.

Het is niet de insteek om bevoogdend en wantrouwend over te komen richting ouders. De verordening regelt de rechten en plichten van ouders en jeugdigen. Uit de verordening blijkt dus wat inwoners van de gemeente morgen verwachten en wat de gemeente van inwoners verwacht. Daarbij geldt dat een verordening is geschreven voor alle inwoners. Wij zijn, net als u, ervan overtuigd dat het overgrote deel van onze inwoners de gemeente niet overvraagt. Sterker nog, wij weten ook dat een deel van onze inwoners terughoudend is met het stellen van hun hulpvraag. Aan de andere kant moeten wij de schaarse middelen die wij hebben ook spaarzaam inzetten. Daarom zijn er in de verordening ook bepalingen opgenomen om te zorgen dat de hulp beschikbaar blijft voor de meest kwetsbaren en we aangeven wanneer er geen voorziening vanuit de Jeugdwet beschikbaar is.

- Er is een disbalans tussen de eigen verantwoordelijkheid van ouders en de gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders en gemeente.

In de verordening hebben we de verantwoordelijkheid van ouders benadrukt op de wijze dat deze in lijn is met de Jeugdwet. Namelijk dat de gemeente aan zet is om ouders te ondersteunen waar nodig en deze ondersteuning ook in te zetten om de draagkracht van ouders en jeugdigen te vergroten. Naar

aanleiding van uw reactie lichten wij de verantwoordelijkheid van ouders en de verantwoordelijkheid van de gemeente nader toe in de toelichting bij artikel 11 van de verordening. Het uitgangspunt is een juiste en gebalanceerde verdeling van de verantwoordelijkheid die beide dragen. Waarbij de eerste verantwoordelijk bij de ouders zelf ligt, zoals ook blijkt uit het Burgerlijk Wetboek (artikelen 82 en 247 van Boek 1) en het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (artikel 18). Wanneer het voor ouders niet mogelijk is om de nodige hulp te bieden, ligt er een verantwoordelijkheid bij de overheid om hierin te compenseren.

- Meer aandacht voor integraal kijken vanuit andere domeinen (onderwijs, participatie/ armoede, WMO en huisvesting, medisch domein).

Integraal werken is van groot belang, daarom hebben wij dit in de verordening en in de toelichting van de verordening verwerkt. Zie hiervoor artikel 23 tot en met 29 van de verordening, evenals hoofdstuk 9 van de toelichting. Het afstemmen tussen domeinen is tevens een verplichting vanuit de wet. Het is aan de uitvoering om hier vervolgens invulling aan te geven en de afstemming met andere domeinen te verwezenlijken.

- De verordening schrijven in taalniveau B1 of B2.

Wat betreft de leesbaarheid van de verordening is met een kritische blik naar de tekst gekeken en is deze aangepast naar B1 taalgebruik waar mogelijk. Bij het opstellen van een verordening zijn wij gehouden aan landelijke regelgeving. Daarnaast bevindt de verordening zich binnen de context en het taalgebruik van de Jeugdwet waaraan wij gehouden zijn.

- Bij artikel 8.1 lijkt de opbouw onvolledig (a, b en c zijn weggevallen).

Dit is wellicht een fout in de opmaak van het document. De weggevallen bepalingen zijn voor ons wel zichtbaar in het aan jullie toegestuurde document.

- Paginanummering en een datum toevoegen ten behoeve van de leesbaarheid en vindbaarheid.

Dit is een goede aanvulling om de leesbaarheid te optimaliseren. Helaas moet de verordening voldoen aan het landelijke publicatieformat, waarin paginanummers niet mogelijk zijn. Wel wordt bij de uiteindelijke publicatie van de verordening de datum opgenomen.

Begripsbepalingen en definities

- Meer afstemming over de diverse plannen en integraal werken.

Wij benadrukken het belang van integraal werken. Daarom is dit uitvoerig toegelicht in artikel 23 tot en met 29 van de verordening. De verschillende betrokken professionals werken inderdaad met diverse plannen. Deze plannen vullen elkaar aan en zorgen juist voor goede afstemming tussen de betrokken professionals uit de verschillende domeinen.

- Artikel 2 en 3: toegankelijkheid. Borg explicieter dat algemene voorzieningen passend, tijdig beschikbaar en toereikend zijn.

Wij begrijpen de nadruk op het belang van een daadwerkelijk toereikende voorziening. In dit kader is het van belang in te zien dat eerst alle stappen van het onderzoek worden doorlopen voordat een voorziening wordt ingezet. Met die reden wordt een algemene voorziening pas ingezet wanneer uit het onderzoek blijkt dat deze passend, tijdig beschikbaar en daadwerkelijk toereikend is. Dit wordt dus geborgd met deze verordening.

- Artikel 8.1. Verduidelijk de rolverdeling en borg privacy van kind en ouders en beroepscodes.

De privacy van kind en ouders is uiterst belangrijk. De borging van de privacy van kind en ouder moet worden gezien in het bredere juridisch kader en volgt uit de Jeugdwet en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Met die reden is dit niet opgenomen in de verordening.

- Artikel 10.5. Geef ruimte aan goede interventies die nog niet in de databank zijn opgenomen.

Wij zijn het met u eens dat ook genoeg interventies die niet in de databank zijn opgenomen, effectief kunnen zijn. Denk hierbij bijvoorbeeld aan 'evidence informed' interventies, waarbij een professional op basis van praktijkervaring kan stellen dat een bepaalde interventie die niet in de databank staat, wel passend is. In de verordening staat daarom dat alleen een voorziening waarvan bewezen is dat deze niet effectief is, niet doeltreffend is en daarom niet kan worden ingezet. Daarbuiten is dus ruimte gelaten aan de professional om een inschatting te maken over de interventie.

CONCEPT

- Art. 10.6. Vervang "goedkoopst" door "meest duurzaam" effectieve voorziening.

Deze vervanging wordt niet overgenomen, omdat in de zin zelf al wordt aangegeven dat dit het geval is "wanneer er meerdere adequate voorzieningen beschikbaar zijn". Het woord "adequaat" wijst op meest duurzame. De duurzaamheid wordt dan ook al getoetst.

- Art. 11. Verwijder lid 2: "De hulp die daarvoor nodig is kan in beginsel dus door hen geleverd worden. Dit is ook het geval als sprake is van psychische problemen of stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of beperkingen."

Zoals in de tekst van artikel 11 lid 2 van de verordening staat, sluit dit uitgangspunt aan bij het Burgerlijk Wetboek (artikelen 82 en 247, Boek 1). Hierin staat dat ouders het recht en de plicht hebben om hun minderjarige kind te verzorgen en op te voeden. In beginsel wordt er dus verwacht dat ouders deze zorg aan hun kind kunnen bieden, wanneer dat mogelijk is. Om te toetsen of dit voor de ouders mogelijk is, worden in het onderzoek naar de hulpvraag de eigen mogelijkheden van ouders onderzocht. Als ouders ergens niet toe in staat zijn of als bepaalde zorg niet mogelijk is, wordt dat ook niet van ouders verlangd. In dat geval ligt de verantwoordelijkheid bij de overheid om ouders te helpen en te compenseren waar nodig.

- In lid 7 is het wantrouwen in ouders het meest zichtbaar. Leg vast dat het ontbreken van een netwerk geen reden mag zijn om hulp te weigeren en benoem dat trainingen en cursussen ondersteunend zijn.

Doorgaand op de reactie die op het advies hierboven is gegeven, zijn ouders verantwoordelijk om hun draagkracht te versterken en zal de gemeente hierin compenseren en ondersteunen als dit nodig is. Het is belangrijk dat duidelijk is wat van ouders wordt verwacht en dat zij het belang van hun kind vooropstellen. Daarom is dit in artikel 11 opgenomen. Dit artikel moet gelezen worden in de brede opdracht van het college om ouders te ondersteunen waar nodig én hun draagkracht te versterken als mogelijk. Onderdeel hiervan kan het versterken van het netwerk zijn om daarmee de draagkracht en draaglast te vergroten. Het kan dus nooit zo zijn dat het ontbreken van een netwerk een weigering tot hulp is. Het is immers de opdracht van het college om waar mogelijk ouders te ondersteunen bij het versterken en vergroten van hun netwerk.

- Ga uit van wat ouders redelijkerwijs kunnen.

Wij sluiten ons aan bij uw advies en hebben dit geborgd in deze verordening. Er wordt namelijk onderzoek gedaan naar de draagkracht van ouders, wat ouders redelijkerwijs kunnen en op welke punten de gemeente kan helpen. Wanneer uit het onderzoek blijkt wat ouders redelijkerwijs kunnen, is het aan de gemeente om aan te vullen waar nodig. Zie hiervoor ook de twee bovenstaande reacties op artikel 11.

- Art. 14. Weeg praktische omstandigheden mee bij het toekennen van een vervoersvoorziening en schrap de genoemde leeftijd bij de toets voor toekenning van de voorziening.

Bij het toekennen van de vervoersvoorziening worden de praktische omstandigheden meegewogen. Wat betreft de leeftijd hebben we juist een ondergrens opgenomen van acht jaar, omdat van jeugdigen tot en met acht jaar wordt aangenomen dat zij niet zelfstandig kunnen reizen. Dit staat dus niet ter discussie. Boven de acht jaar is het afhankelijk van het de persoonlijke situatie.

Adviezen

- Maak een publieksversie van de verordening ten behoeve van de duidelijkheid en leesbaarheid voor ouders.

Het schrijven van een publieksversie om een weergave te geven van de verordening vinden wij een waardevol advies. Zeker nu het doorvoeren van het taalniveau B1 of B2 niet overal in de verordening mogelijk is. Om de verordening toch begrijpelijk te maken, is een praatplaat bijvoorbeeld een mooie oplossing. Hiermee wordt op een eenvoudige, maar volledige en overzichtelijke wijze de route naar jeugdhulp gevisualiseerd. Dit zal meegenomen worden in de verdere uitwerking van de verordening.

- Houd de terminologie zoveel mogelijk consistent, niet alle begrippen worden eenduidig gebruikt.

Wij beamen dat de begrippen in de verordening eenduidig gebruikt moeten worden. Wij hebben daarom een dubbel check gedaan op de teksten en waar nodig aanpassingen doorgevoerd.

CONCEPT

- Voeg ‘clientondersteuning’ toe aan de begripsbepalingen en definities. Benoem ook de eisen die gesteld worden aan de persoon die clientondersteuning biedt.

Het begrip ‘cliëntondersteuning’ toevoegen aan de begripsbepalingen vinden wij een mooi advies en nemen wij dan ook graag over. Dit zal extra duidelijkheid bieden over wat onafhankelijke cliëntondersteuning precies inhoudt.

- Pas artikel 11 lid 7 in die zin aan dat de verwachtingen van ouders aansluiten bij hun mogelijkheden.

Zoals verwerkt in eerdere reacties op artikel 11 zullen wij artikel 11 lid 7 niet aanpassen, omdat wij van mening zijn dat wat u bedoelt geborgd is in de verordening. Wat van ouders verwacht wordt is inderdaad afhankelijk van hun mogelijkheden en wordt in het onderzoek naar de hulpvraag getoetst. Daarnaast wordt met artikel 11 lid 7 een breed palet geschetst van de verantwoordelijkheid van ouders. Waarin wij van ouders mogen verwachten dat zij hun draagkracht vergroten en dat de gemeente hen hierin ondersteunt. Wanneer dit niet mogelijk is, is het de plicht van de gemeente om ouders te helpen en waar nodig een voorziening in te zetten vanuit de Jeugdwet.

- Maak vervoer, artikel 14, toegankelijker en realistischer.

Ouders zijn vanwege hun ouderlijke verantwoordelijkheid in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor het vervoer van hun kind. Daarbij is het ook belangrijk dat ouders dit zelf doen, omdat het niet om alleen de reis van de jeugdige gaat, maar het ook onderdeel is van het hele jeugdhulptraject. Ouders hebben de rol en verantwoordelijkheid om hun kind te ondersteunen tijdens het vervoer en om de overdrachtsmomenten met de jeugdhulpaanbieder vorm te geven. Het is immers geen technische operatie om het kind op een andere locatie te brengen.
Zoals in de verordening opgenomen is het, in lijn met de Jeugdwet, pas de verantwoordelijkheid van de gemeente om te compenseren als het voor ouders niet mogelijk is om zelf vervoer te organiseren.

- Geef aan waar de klachtenregeling te vinden is en hoe een bezwaar tegen een beschikking kan worden ingediend.

Wij beamen dat het belangrijk is dat de inwoners weten hoe ze een klacht moeten indienen en hoe ze bezwaar kunnen maken. Wij zullen daarom in de toelichting opnemen waar de klachtenregeling te vinden is. Wat betreft hoe er bezwaar kan worden gemaakt tegen een beschikking, staat dit opgenomen in de beschikking zelf. Daarom hoeft dit niet in de verordening te staan.

Tot slot
Wij danken u hartelijk voor het mooi onderbouwd advies, gesproken uit hart voor jeugdigen en ouders.

Met vriendelijke groet,
Het college van Burgemeester en Wethouders Gemeente Elburg,

CONCEPT